

sociale care înconjoară sfârșitul vieții omului în mediul citadin: cimitirul urban este o succesiune de proprietăți și de monumente ce ascund goliciunea criptelor, o mimare a comunității, este imaginea diferențierii sociale, o piață a muncii, o promenadă sau un muzeu. Autorul atrage atenția asupra sărăcirii ceremoniale prin desemnarea funerară a spațiului în mediul urban, moartea celor dragi însemnând „cheltuieli, inconfort, servicii defectuoase, birocrație, situații nebanuite, uneori umilitoare” (p. 53).

Din perspectiva sociologiei, atrage în mod deosebit atenția studiul „Comunitățile spirituale în lumina sociologiei noologice” al prof. univ. dr. Ilie Bădescu, șeful Catedrei de Sociologie de la Universitatea din București. Autorul consideră că unitatea primară, liantul social în experiențe cruciale, este dată de comunitatea spirituală. „Când această unitate este distrusă, societatea nu se mai poate apăra, căci nu se mai poate mobiliza în acțiuni spirituale comune de apărare a ființei sale, a afirmării sale identitare.” (p. 23) Tot la rubrica „Societate și cultură” este inserat un studiu în limba italiană, din rezumatul căruia am înțeles că autorul analizează comparativ concepțiile unor mari personalități ale culturii românești (C. Rădulescu-Motru, S. Mehedinți, E. Lovinescu, D. Gusti, P. Andrei, T. Vianu, L. Blaga, N. Bagdasar) și universale (W. Wundt, G. Simmel, M. Weber, O. Spengler, R. Linton), punând în evidență filiația de idei în abordarea raporturilor dintre cultură și civilizație, precum și dintre tradiție și inovație (p. 35). Continuând discuția despre societate și cultură, Constantin Crăițoiu evidențiază modul în care a fost abordat raportul dintre conceptele de „civilizație” și de „cultură” de-a lungul timpului în sociologia românească. Autorul trece în revistă punctele de vedere ale unor personalități de talia lui Nicolae Iorga, Simion Mehedinți, Lucian Blaga etc.,

dar nu formulează o concluzie proprie în această problemă. Las la o parte faptul că sunt trecute cu vederea lucrări semnificative referitoare la raportul dintre cele două concepte.

Studiile despre terorism semnate de Lazăr N. Laurențiu („Terorismul și războiul neconvențional”) și de Doru Liciu („Pericole și amenințări la adresa stabilității mondiale: terorismul și fundamentalismul islamic”) sunt de mare actualitate, ca și punerea în discuție a implicațiilor psihosociale ale torturii (Cristina Otovescu).

În tradiția bunelor reviste de sociologie care au apărut în mai toate centrele universitare din România, revista de științe sociale de la Craiova include și o rubrică de recenzii și prezentări de cărți (Ioan Mihăilescu, *Sociologie generală*, 2003; Ilie Bădescu, Ioan Mihăilescu și Ionel Nicu Sava, coord., *Geopolitică, integrare, globalizare*, 2003; Erving Goffman, *Aziluri*, 2004). La „Manifestări științifice” este prezentat Congresul Național al Asociației Române de Sociologie (Oradea, 11-13 septembrie 2003).

Revista Universitară de Științe Sociale se particularizează prin calitatea și diversitatea abordărilor (sociologice, psihosociologice, istorice, antropologice etc.), precum și prin densitatea ideatică a studiilor, gândite după dictonul *Non multa sed multum*.

Septimiu Chelcea

Revista de Sociologie, 2003,
Anul 1, Nr. 1, 166 p.

Sub auspiciile Asociației Române de Sociologie, Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, Catedra de Sociologie-Etnologie, a apărut o nouă revistă de sociologie, îmbogățind literatura sociologică prin publicarea unor studii din domeniul sociologiei, psihologiei, etnologiei și științelor politice.

Articolul „Forme de terorism de-a lungul istoriei și măsuri împotriva terorismului” (*History and Forms of Terrorism and Counterterrorism Measures*), semnat de Michael J. Stevens (Illinois State University), distinge între formele principale de terorism, din Antichitate până în secolul XXI, terorismul etnic, ideologic și cel sprijinit de stat. Problematika abordată oferă o viziune multidisciplinară asupra acestui fenomen.

Investigația sociologică implică, prin varietatea aspectelor sociale, o metodologie adecvată pentru interpretarea și prezentarea concluziilor asupra unei cercetări. Autobiografia socială este metoda cea mai „apropiată de exigențele rigorilor investigațiilor sociologice, precum și a celor empirico-factoriale” – așa cum ne-o prezintă conf. univ. dr. Dumitru Batâr în articolul „Autobiografia socială – metodă de investigație în cunoașterea socială”. „Utilizată desul de timpuriu în cercetarea fenomenelor psiho-sociale, această metodă îi solicită subiectului... să prezinte cât mai amănunțit evenimentele, activitățile la care a participat în cadrul comunității din care a făcut parte...” în perioada la care se referă studiul.

Ciprian Răulea, în articolul „Barometrul de opinie asupra vieții sociale și economice din municipiul Sibiu”, demonstrează că sondajele de opinie publică – la nivel local – pot oferi instituțiilor, organizațiilor,

cercetătorilor, factorilor de decizie, oamenilor de afaceri informații utile despre viața socială, economică sau politică specifică zonei respective.

O definiție și caracteristici ale conceptului de „schimbare socială”, cu referire mai ales la schimbările sociale din România, după 1989, făcând apel la literatura sociologică clasică și modernă, ne oferă Sabina Adina Luca în studiul „Tinerii și schimbarea socială în România postcomunistă”. Autoarea remarcă îndeosebi atitudinea tinerilor care au acceptat primii schimbarea socială în România.

Etnologia este prezentă prin două articole, semnate de Maria Bozan, „Imaginea Mamei Pădurii la huțului din nordul Bucovinei”, și Carmina Maior și Olga Șerbănescu – „Pagini de medicină populară românească”.

Rubrica „Științe politice” este ilustrată prin „Dreptatea socială, două perspective : John Rawls și Jurgen Habermas”, studiu semnat de Sorin Butnariu, și „Elitele central-europene și noile instituții postcomuniste”, semnat de Dragoș Dragoman.

Acest prim număr este întregit de semnalarea apariției lucrărilor *Vasile Caramela – reprezentant de seamă al antropologiei românești* (Amelia Pavelescu) și *Ion Chelcea : să ne cunoaștem pe noi înșine, ca popor* (Gheorghe Pavelescu).

Ioana Boja